

Christina von Dreien

NAKONIEC VŠETKO
DOPADNE DOBRE

ako si sami vytvoríme dokonalý svet

Christina von Dreien:
Nakoniec všetko dopadne dobre
Ako si sami vytvoríme dokonalý svet
Z nemeckého originálu:
Am Ende ist alles gut.
Wie wir uns die heile Welt selbst erschaffen
© 2020 Govinda-Verlag GmbH
Rheinau / Zürich (Switzerland)
Used with permission

*V časoch, akými sú tieto, nám dodá veľkú nádej a dôveru,
keď si budeme neustále pripomínať, že nie sme sami,
ale že všade vôkol nás je veľa ľudí,
ktorí rovnako ako my túžia po dokonalom svete,
a že tento dokonalý, vyliečený svet určite príde.
Jedno je totiž isté: svet nezanikne
a nakoniec všetko dopadne dobre.“*

*„Sila našich myšlienok spolu s energiou našich pocitov
môže zmeniť celý svet k lepšiemu.“*

*„Keď bude dostatočné množstvo ľudí na Zemi
súčasne spokojných so svojimi životmi čo i len jediný deň,
celý negatívny systém sa zrúti. Všetko sa môže zmeniť
z minúty na minútu.“*

texty zostavil a redigoval: Ronald Zürrer
preložila: Ingrid Modory
redakcia: Anton Modory
jazyková redakcia: Mgr. Anetta Letková

fotografia na obálke: Anna-Nina Good / goodphotography.ch
fotografie v knihe: Anna-Nina Good, Daniel Stockley, Nicola Good
pozadie: shutterstock_142102051
logo: Narada Demian Zürrer
obálka: Ingrid Modory

© ANCH BOOKS 2021
www.anch-books.eu

tlač: Quatro print, a. s.
papier: creamy 80 g

ISBN 978-3-9822899-1-5

— Christina von Dreien —

Obsah

Úvodné slovo	11
1. Svet nezanikne	
Obdobie, ktoré je pred nami, môže byť veľmi zvláštne, ale nakoniec všetko dopadne dobre	13
Rozprávači príbehov	15
Vytvoríme vedome dokonalý svet	18
Nebojte sa — bez ohľadu na to, čo sa deje	24
Vo všetkom vidte to pozitívne	29
Ste dokonalé bytosti, ktoré sa teraz znovu prebúdzajú	31
2. Obrat k dobru	
Manifestácia vízie dobra	35
Čím pozitívnym môže prispieť každý	37
Láskyplná komunikácia s prírodnými bytosťami	40
Láska matky Zeme	42
Ide o viac než len o Zem	43

3. Pomoc zvonku

Pozitívne a negatívne
mimozemské bytosti 47

Sloboda pomocou introspekcie
alebo pozorovanie samého seba 53

Nie sme produktom náhody 59

Hromadné prebúdzanie sa 62

Bytosti, ktoré ovládajú túto planétu,
zahynú bez nášho strachu od hladu 63

Spokojnosť ako základný postoj 65

Nemajte strach
a nikoho neodzudzujte 69

4. Sme dokonalí

Vďačnosť 75

Telepatia a iné nástroje 77

Vítané opakovania 81

ÚVODNÉ SLOVO

Milé čitateľky, milí čitatelia,

popri všetkých zmätkoch a udalostiach, ktoré sa práve odohrávajú vo svete, je obzvlášť dôležité, aby sme sa v najbližších mesiacoch sústredili na vlastnú, pokiaľ možno čo najväčšiu vnútornú i vonkajšiu pohodu. Len tak si udržíme nádej a istotu, že nakoniec všetko dopadne dobre, len vtedy budeme vysieľať každý deň pozitívne pocity do poľa kolektívneho vedomia. Tieto pozitívne pocity neprospievajú len nám samým, ale pomáhajú zvyšovať pozitivitu aj v rámci kolektívu. Čím viac radosti, lásky, spokojnosti a dôvery prúdi do spoločného poľa, tým ľahšie zvládneme nasledujúce mesiace.

Každý deň si môžeme v duchu predstavovať, ako vyzerá takýto zdravý svet – až ho aj pocítíme. A vďaka našim pocitom ho začneme následne manifestovať. K tomu dostaneme pomoc z duchovného sveta, ale niečo musíme urobiť aj sami. Každý jeden z nás je dôležitý. Každý z nás si vie predstaviť, ako vyzerá zdravý svet, každý ho dokáže precítiť, a tým aj podporiť. Bez vízie nikdy nevzniklo nič nové. Skôr než sa niečo prejaví v hrubohmotnom svete, musí to byť prítomné na jemnomotnej úrovni. Nakoniec všetko dopadne dobre, to je isté. Vyžaduje si to však pomoc každého z nás. Hneď ako si to uvedomíme, preberieme zodpovednosť nepretržite vysieľať do poľa niečo pozitívne. A nezabúdajme pritom na „drobnosti“ každodenného života: úsmev, priateľský pohľad, láskavé slovo – to všetko je dôležitejšie, než si možno myslíme.

Christina von Dreien, september 2020

Vytvorme vedome dokonalý svet

Jeden z prírodných zákonov hovorí, že to, čo si predstavujeme vo svojich myšlienkach a súčasne navyše precítíme v srdci, sa postupne prejaví v našom živote. Ak si budeme spolu s mnohými ďalšími ľuďmi predstavovať, ako vyzerá dokonalý svet a aké je to v takom svete žiť, potom sa tento dokonalý svet musí tu na Zemi prejaviť. Inak to ani nejde, pretože sme tým aktivovali prírodný zákon. Preto sa skôr či neskôr stane to, čo sme si predstavovali a precítili. Je len dôležité, aby sme to chceli úprimne a boli ochotní tu, na fyzickej úrovni, fungovať ako prostredníci dobra, ktoré sa cez nás ukotví na Zemi.

Na Zemi nie je nič silnejšie ako moc ľudí, ktorí niečo milujú a bezpodmienečne túžia dosiahnuť to, čo milujú. Neexistuje nič mocnejšie, ako keď spojíme silu našej lásky so silou našej vôle. Vtedy – ako protiváhu k strachu, ktorý dnes v sebe stále nosí väčšina ľudí – vložíme vedome do spoločného poľa vyliečený, dokonalý svet, aký milujeme a aký chceme vytvoriť. A potom sa aj prejaví.

Nestačí si lepší svet len želať v zmysle: „Ach, áno, bolo by pekné, keby...“ Aby sme vložili do kolektívneho poľa niečo, čo má účinok, musíme po tom túžiť celou silou svojej vôle a vnímať to ako jedinú mysliteľnú možnosť pre našu budúcnosť. A to je spoločná úloha nás všetkých, ľudských bytostí, pretože my sme tí, ktorí sa inkarnovali na Zem. Duchovný svet nám pri tom pomôže, ale sme to my, obyvatelia Zeme, ktorí to najskôr musia chcieť, vzápätí to precítiť vo svojich srdciach a nakoniec aj uskutočniť. Dokonalý svet by mal byť jedinou možnosťou, ktorá prichádza pre našu budúcnosť do úvahy. Keď

to urobí dostatočný počet ľudí, vízia dobra sa tu na Zemi prejaví, a potom už nebude záležať na tom, čo nám rozprávači rozprávajú alebo aké divadlo pred nami hrajú.

Rozprávači vám ponúkajú svoje príbehy, pretože dobre vedia, že bez vás nie sú schopní uskutočniť svoje plány. Majú síce vôľu realizovať ich, ale je im jasné, že bez vašej pomoci – presnejšie povedané, bez vášho strachu – sú celkom bezmocní. Vedia, že to nebude fungovať, keď im neveríte a nebudete mať strach. Preto vám musia rozprávať tieto znepokojujúce príbehy a dohliadať na to, aby ste im uverili. Musia vás čo najviac vydesiť, keď chcú dosiahnuť to, čo chcú a o čo im skutočne ide. Využívajú pritom vyššie spomenutý prírodný zákon, že sa prejaví presne to, čo ľudia cítia. Ak veľa ľudí pociťuje strach, lebo očakáva niečo zlé, tak sa presne toto zlé začne čoraz viac prejavovať – a síce len kvôli tomuto strachu. Nie je to šialené? Ak by sa nikto neobával zlej budúcnosti, nemohlo by sa stať nič zlé! Príbehy rozprávačov sú pritom v konečnom dôsledku len príbehy a neskrývajú v sebe veľa pravdy. Predstavte si, že by im ich od zajtra nikto neveril. Čo by potom zmohli všetci rozprávači?

My našťastie tento zákon poznáme a môžeme ho využiť v náš prospech, aby sme sa ako kolektív nasmerovali na to, čo chceme my. Ak chceme opak strachu, ak túžime po lepšom svete, musíme opak strachu aj pociťovať, aby sa mohol lepší svet aj prejaviť. Preto je práve v nadchádzajúcich mesiacoch také dôležité nestratiť dôveru a orientovať svoje vedomie na pozitívne veci – bez ohľadu na to, čo nám kto vykladá a aké opatrenia budú ešte zavedené.

Možno to, čo sme zažili na jar 2020, bol len test, pomerne neškodná skúška. Pokiaľ tento pokus zaznamenal toľko negatív-

ných účinkov – napríklad mnohí ľudia prišli o zdroj svojich príjmov a nevedia, ako ďalej –, dá sa predpokladať, že presadenie celého ich plánu bude mať oveľa väčšie účinky. Dobrou správou však je, že my ako kolektív môžeme priebeh udalostí ovplyvniť, pretože to, čo určuje priebeh udalostí medzi dneškom a spomínaným happyendom, je kolektívne vedomie nás, celého ľudstva.

Čím vyššie sú naše kolektívne vibrácie – inými slovami, čím sme bdelší –, o to menej šialené budú najbližšie mesiace. Sme schopní zabrániť mnohým čudným a nepríjemným veciam, ale vyžaduje to od nás vysokú úroveň kolektívneho vedomia. A kolektívne vedomie podporuje a ovplyvňuje každý jeden človek, preto je to najlepšie, čo môže každý z nás urobiť tak pre seba, ako aj pre kolektív, postarať sa o to, aby sa nám osobne, v našom vnútri, darilo čo najlepšie a aby sme si napriek všetkému zachovali dôveru a nádej. Aj keby sa všetko zhoršilo, aby sme to vnímali len ako prechodnú fázu a nebáli sa, že to potrvá sto rokov. Neobávajte sa: nestráivate ďalších sto rokov s koronavírusom. Bude to trvať oveľa, oveľa kratšie.

Momentálne sme vo fáze očisty, keď opúšťa planétu všetko, čo sa nechce neskôr podieľať na tvorbe krajšieho sveta. Nie je presne určené, ako dlho toto prechodné obdobie potrvá, ale nejaku chvíľu iste potrvá. Po prvé, vládcovia, ktorí v súčasnosti ovládajú túto planétu, nemajú chuť odísť. A po druhé, tu, vo fyzickom svete, procesy potrebujú o niečo viac času, kým sa čosi zhmotní, lebo ľudské vedomie sa musí pre zmeny najprv otvoriť. S najväčšou pravdepodobnosťou sa preto dokonalý svet neprejaví zo dňa na deň.

Veľmi dôležitým faktorom prechodného obdobia je, že sa vo všetkom učíme vidieť a podporovať pozitívne aspekty. Žijeme

v dualite, čo znamená, že ak v určitej situácii vnímame niečo ako nedobré, musí byť na nej aj niečo dobré, pozitívne, i keď to na prvý pohľad nevidíme. Niekedy je to pozitívne schované tak hlboko pod horou negativity, že veríme tomu, že vôbec neexistuje. Napriek tomu je vo všetkom negatívnom aj niečo pozitívne. Rozpoznáme to však len vtedy, ak si pripustíme myšlienku, že by sa v danej situácii skutočne dalo objaviť niečo dobré. Nenájdeme to, ak sme presvedčení, že to nie je možné. Mimochodom, v tomto smere môžeme využiť našich pomocníkov v duchovnom svete a požiadať ich, aby nám to pozitívne pomohli vidieť.

Aktuálne udalosti by sme si však nemali prikrášľovať, pretože veľa ľudí skutočne trpí stratou práce, a tým aj stratou finančného zabezpečenia, a nevedia ako ďalej. Napriek tomu by sme sa mali snažiť vo všetkom negatívnom vidieť niečo priaznivé. Predovšetkým by sme sa mohli pokúsiť vziať si z aktuálnej situácie niečo pozitívne pre svoj život, a ak je to možné, vnímať okolnosti s humorom. To zvládneme len vtedy, keď nebudeme brať celý príbeh príliš vážne a nenecháme sa znepokojovať a desiť. Pokiaľ ide o mňa, niekedy sa dokonca i napriek momentálne náročnému obdobiu teším na to, čo príde. Umožní nám to totiž prekonať staré a odpútať sa od neho a vybudovať spoločne niečo nové a lepšie.

Vytvorenie dokonalého sveta, aký sa nám páči a aký chceme, skutočne nevyžaduje z našej strany žiadne veľké úsilie. Je to otázka priorit, ako je to v živote v konečnom dôsledku vo všetkom. Čo stojí v našom zozname priorit na prvom mieste, realizujeme ako prvé a s najväčšou energiou. Ak je skutočnosť, že chceme žiť v zdravom, dokonalom svete pre nás dostatočne dôležitá, tak si iste nájdeme každý deň dve či tri minúty,

aby sme si tento svet vizualizovali. Dve alebo tri minúty – viac netreba. Ako som však povedala, dôležité je nielen na to myslieť, ale tiež to precítiť v srdci.

Uvediem príklad: Mobilný telefón funguje iba vtedy, keď je nabitý, a na to potrebuje nabíjací kábel. Naše myšlienky predstavujú mobilný telefón a naše pocity nabíjací kábel, ktorý dodáva telefónu energiu. Mobil nefunguje bez nabíjacieho kábla a ani sila našich myšlienok nefunguje bez sily našich pocitov. Pocity nám poskytujú potrebnú energiu, aby sa naše myšlienky mohli prejaviť v trojdimenzionálnom svete, preto je také dôležité, aby sme to, čo nosíme v hlave, aj precítili v srdci. Funguje to len spojením energie hlavy a srdca.

A keď tento zákon poznáme, iste pochopíme, že je vhodné predstavovať si čo najviac pozitívnych vecí a pociťovať čo najviac pozitívnych impulzov. Predstavovať si, alebo sa dokonca obávať, že svet zanikne, neprospeje nikomu z nás a nepomôže to ani svetu. Lenže predstavovať si, že všetko, čo teraz prežívame, je len dočasnou fázou očisty, urobí dobre rovnako nám samým, ako aj ľudstvu ako kolektívu. Ako som už uviedla, ani ja neviem, ako dlho táto etapa potrvá, ale nemyslím si, že sa skončí o niekoľko mesiacov. Nebude však trvať roky. Každopádne, je to len určitá časová fáza.

Teraz sa nachádzame na začiatku tohto obdobia, o ktorom sme vedeli, že jedného dňa príde. Stále sa ešte môžeme naň pripraviť – fyzicky a psychicky. Ak sa nám to podarí vnímať týmto spôsobom, nebude to pre nás také nepríjemné. Samozrejme, ľudia, ktorí o tom všetkom nechcú nič počuť alebo sa zubami-nechtami držia starých vzorcov, to budú mať o niečo ťažšie. No pre toho, kto sa pripravil a má srdce otvorené no-

vým poznatkom a zmenám, to také zlé nebude. Vedome alebo podvedome sme boli všetci informovaní, že táto fáza príde a že nebude ľahká. Čas, ktorý je pred nami, nebude pravdepodobne prechádzka ružovou záhradou, ale raz bude po tom a nakoniec všetko dopadne dobre.

Mimochodom, to, čo plánujú v súčasnosti rozprávači, je porovnateľné s tým, čo sa stalo tesne pred pádom Atlantídy. Aj vtedy sa isté bytosti hrali s génmi a ľudskou DNA a vykonávali podivné technologické experimenty. Momentálne sa nachádzame v podobnom bode. Atlantída zanikla, to však neznamená, že zanikne aj náš svet. Tentoraz ide len o prechodné obdobie, počas ktorého môže byť náš život pomerne náročnou výzvou. Ak sa to skutočne odohrá tak, ako si to naplánovali rozprávači, môže sa stať, že zomrie viac ľudí než zvyčajne. A to nemusí byť nevyhnutne spôsobené vírusom. Môže to mať rôzne príčiny.

Znovu opakujem: Čas, ktorý máme pred sebou, nebude práve ľahký, ale pôjde len o dočasnú fázu a nakoniec všetko dopadne dobre. Je veľmi užitočné si tieto dve veci neustále pripomínať. Nehovorím to preto, aby som vás vydesila, práve naopak – chcem vás tým vyzvať, aby ste sa s touto perspektívou vyrovnali bez strachu, ak ste tak už neurobili. Čím lepšie sa vnútorne pripravíte, tým menej náročné to pre vás bude. V tejto chvíli nemôžeme urobiť nič viac, ako sa pripraviť a do spoločného poľa vložiť obraz ideálneho sveta. Náhlým zvýšením kolektívnej frekvencie vedomia by sa istotne dal priebeh udalostí okamžite zmeniť k lepšiemu, takže nevyklúčujem, že to, čo príde, nemusí byť až také zlé. Svojím vedomím všetci stále pôsobíme na svetové udalosti. Je však dosť pravdepodobné, že to bude istý čas veľmi zvláštne a nie práve najkrajšie.

Napriek tomu by sme najmä teraz mali do kolektívneho poľa vnášať obraz ideálneho sveta, pretože to je to, čo si prajeme. A práve ten tu nakoniec bude. V konečnom dôsledku všetko dopadne dobre, to je isté. Ide len o čas medzi súčasným stavom a koncom celého tohto príbehu, kým vývoj naberie veľmi pozitívny a radostný smer. Ide len o túto prechodnú fázu. Považujem to za dôležité, preto to neustále zdôrazňujem. Každý z vás sa môže slobodne rozhodnúť, ako sa k tomu postaví.

Nebojte sa — bez ohľadu na to, čo sa deje

Samostatne myslieť a zodpovedne konať považujem za veľmi dôležité. Aj keď počúvate mňa, nemusíte veriť všetkému, čo hovorím. Vždy by ste mali nad vecami uvažovať sami.

Neučili nás však samostatne myslieť a nieť zodpovednosť za to, kde a ako získavame informácie. Naše vedomie priamo ovplyvňuje spôsob, akým vidíme svet a ktorým informáciám dôverujeme. A naše vedomie je vo všetkom rozhodujúci faktor. Keď sa zrazu rozpadnú vonkajšie skutočnosti, na ktoré sme si vo fyzickej úrovni zvykli a ktoré sme považovali za samozrejme, vtedy môže nášmu životu poskytnúť stabilitu len naše vedomie. Preto je najdôležitejšie, aby sme svoje vedomie udržiavali otvorené a neuzatvárali sa zo strachu.

Ak máte vedomie otvorené a stabilné, nezáleží veľmi na tom, či veríte, čo vám tvrdia rozprávači. Aj v prípade, ak by ste napríklad chceli uveriť príbehu, že tento vírus je veľmi nebezpečný a môže nás všetkých zabiť, by som vám odporučila, aby ste sa nepoddávali strachu. Alebo ak chcete veriť tomu, že rúško vás

ochráni, tak ho noste a tešte sa, že maska sa o vás postará. Pokiaľ ide o mňa, mám na to trochu iný pohľad. Nikto z nás však nemá právo meniť druhých, pretože každý človek je zodpovedný sám za seba a zmeniť môže len sám seba. Ak teda niekto chce veriť, že ide o niečo veľmi nebezpečné a že je potrebné chrániť sa pred tým maskou, má na to právo. Môžeme ho/ju aspoň poprosiť, aby sa nebál/a. Otázka, či rúško nosiť, alebo nie, naozaj nie je zásadná; rozhodujúce je, či máme, alebo nemáme strach. Ide len o to. Pretože keď sa bojíme, nepočujeme svoje srdce a svoju dušu a nemôžeme otvárať svoje vedomie. Nachádzame sa v režime prežitia. A na strach môžeme skutočne zomrieť. Ako som spomenula vyššie, teoreticky môžeme zomrieť na čokoľvek, strach nevynímajúc.

Okrem toho, že strach môže byť smrteľný, sú tu ešte ďalšie dva problémy: strach znižuje naše vedomie a bráni nám v jasnom pohľade. A jasný zrak potrebujeme práve teraz, aby sme rozpoznali, čo je pre nás správne a čo nie – aby sa nám vnútorne darilo. Samozrejme, je úplne normálne, že občas máme zlý deň, ba dokonca aj týždeň, ale mali by sme dbať na to, aby sme boli celkovo v pohode, aby sme vo svojom vnútri zostávali stabilní a optimistickí. Preto je podstatné nebáť sa.

Momentálne sa miliardy ľudí potácajú v strachu a obavách, čo priamo alebo nepriamo ovplyvňuje každého z nás. Všetci sme totiž súčasťou ľudského kolektívu, a preto každého z nás, keď nie je dostatočne ostražitý, môže prevalcovať a infikovať kolektívny strach. Dajme tomu, že sa nachádzame v miestnosti s piatimi alebo desiatimi ľuďmi a každý z nich má z niečoho panickú hrôzu. Skôr či neskôr sa atmosféra strachu podpíše i na nás a začneme pochybovať, i keď v skutočnosti vieme, že obavy týchto ľudí sú neopodstatnené. Energetické polia nás všetkých

sa nepretržite vzájomne ovplyvňujú, preto by sme si mali opätovne klásť otázku, či emócie, ktoré práve cítíme, skutočne pochádzajú od nás samých, alebo sme ich z nepozornosti prevzali od druhých.

Namiesto toho, aby sme sa infikovali atmosférou strachu, môžeme vedome urobiť pravý opak a vysielat' do spoločného poľa nebojácnosť a dôveru, že nakoniec všetko dopadne dobre. Podporíme tým nielen ľudí, s ktorými sme fyzicky v kontakte, ale aj tých, ktorých priamo nepoznáme. Naša dôvera v to, že všetko bude v poriadku a že nás naši strážni anjeli s láskou povedú a podporujú, vyšle teraz aj v najbližších mesiacoch do kolektívneho poľa celkom iné vibrácie.

Naši strážni anjeli nás celý čas vedú a pomáhajú nám, len si to niekedy neuvedomujeme. Keď nám vysielajú podporu, väčšinou na nej nie je tučným písmom napísané POMOC PRE TEBA. Sprevádzajú nás skôr tak, že „náhodou“ niečo niekde zbadáme, niečo sa dočítame či začujeme, a vďaka tomu získame potrebné informácie, na ktorých môžeme vybudovať niečo konštruktívne.

Hneď ako sa vaša duša rozhodne, že chce týmto obdobím prejsť čo najlepšie, dostanete k tomu zhora potrebné vedenie aj informácie, aby sa to mohlo uskutočniť. Potom treba už len nasledovať návody, ktoré ste dostali. Uvedme si príklad: Povedzme, že niekto vám oznámi, že sa zmenil cestovný poriadok autobusov a váš spoj odchádza o desať minút skôr ako zvyčajne. Ak tejto informácii neveríte, ale pomyslíte si: Nie, to nemôže byť pravda, veď doteraz odchádzal vždy v tom istom čase, prečo by sa na tom malo niečo meniť? a budete i naďalej prichádzať na zastávku v obvyklú hodinu, autobus vám zakaždým ujde. Čo sa

dalo robiť viac, ako vás o tom informovať? Na druhej strane, ak si upozornenie vypočujete a zachováte sa podľa neho, bude všetko v poriadku.

To najlepšie, čo teraz môžete urobiť, je nebáť sa a postarať sa o to, aby ste sa vnútorne cítili dobre a aby vaše vedomie zostalo stabilné bez ohľadu na to, čo sa udeje v najbližších mesiacoch. **JEDNODUCHO – NEBÁŤ SA.** Vieme, že nakoniec všetko dopadne dobre, a ak to bude naša duša chcieť, vždy bude o nás postarané. Ani ja neviem, čo presne sa odohrá. Možno to bude občas ťažké a náročné. Alebo sa napríklad situácia zmení a nebude to až také zlé. Aj to je možné, ale nespoľiehala by som sa na to, že sa zmení všetko odrazu a že budeme ušetrení všetkých výziev. Ak všetko pôjde hladko, o to lepšie.

K téme strachu by som chcela ešte dodať, že existuje niečo ako „dobry“, opodstatnený strach a zbytočný, nepodložený strach. Ak sa napríklad bojíme skočiť z vysokého mosta alebo prebehnúť cez rušnú diaľnicu, ide o opodstatnenú a zmysluplnú formu strachu. V iných situáciách si zase so svojimi ničím nepodloženými obavami len stojíme v ceste. Aj keby sme sa skutočne nachádzali uprostred nebezpečnej globálnej pandémie, keď sa jej budeme báť, nič nám to nepomôže. Pandémia by tu bola i napriek našim obavám. Dokonca i keď sme presvedčení, že na vírus môžeme zomrieť, zostáva otázne, ako chceme zomrieť – so strachom alebo bez neho? Predpokladám, že väčšina ľudí chce umrieť šťastne a bez strachu. Už len preto je dobré nebáť sa. Pretože buď nezomrieme, čo má, samozrejme, svoje výhody, alebo zomrieme, ale aspoň šťastní a plní dôvery, nie ustráchaní. A ako som už povedala – bez ohľadu na pandémiu môžeme teoreticky kedykoľvek zomrieť na čokoľvek.

Hlavným cieľom všetkých nariadení a opatrení je podľa mňa udržiavať naše vedomie na nízkej úrovni a čo najviac znížiť kolektívne vibrácie ľudstva. Naše vedomie je udržiavané na nízkej úrovni neustálym strachom zo straty zamestnania alebo domova, alebo z toho, že naši príbuzní a priatelia, prípadne my sami vážne ochorieme alebo zomrieme. Samozrejme, ak sa nás tieto problémy priamo dotýkajú, mali by sme sa nimi vážne zaoberať; na tom nie je nič zlé. No aj to sa dá bez strachu.

Strach je jediným skutočným problémom na celej veci, pretože nám zahmlieva jasný pohľad a znižuje naše osobné vibrácie. Vidím to tak, že je to jeden z hlavných dôvodov, prečo nám tento príbeh rozprávajú: aby nás vydesili a udržiavali v strachu.

Je pochopiteľné, že keď sa človek stále zaoberá svojím prežitím, iné témy – napríklad otázky okolo duše či vyššieho zmyslu života – ho až tak nezaujímajú. Vtedy sa venuje zásadným záležitostiam. Aby sme sa mohli zapodievať filozofickými alebo spirituálnymi témami, potrebujeme na to prostredie, kde nemusíme riešiť zabezpečenie svojho prežitia. Starat' sa o svoje prežitie je úplne prirodzené a v poriadku, pretože koniec koncov chceme a mali by sme tu žiť dobre. Problémom je len strach.

Zodpovednosťou nás, ktorí sme o niečo prebudenejší a o niečo viac vedomejší, je vnášať do spoločného poľa opak strachu. Nemôžeme to očakávať od ľudí, ktorých sužuje reálny strach a ktorí zatiaľ nie sú schopní vnímať duchovné dimenzie. My však túto príležitosť máme a spolu s ňou aj zodpovednosť vedome vkladať do kolektívneho poľa to dobré, čo milujeme a čo chceme, pomocou sústredenej, zjednotenej sily vôle a lásky. Vtedy sa toto dobro stane jediným možným variantom

budúcnosti Zeme: chceme dokonalý svet – a bodka. Nakoniec všetko dopadne dobre bez ohľadu na to, ako dlho to potrvá a čo sa medzitým odohrá. To je isté, pretože iná možnosť neexistuje.

Vo všetkom vidíte to pozitívne

Pozitívne na súčasnej situácii je, že v skutočnosti ide o očistný proces, počas ktorého sa planéta obnoví. Ďalším pozitívnym aspektom je, že v súčasnosti sa prebúdza čoraz viac ľudí – tých, ktorí by bez týchto udalostí spali ešte veľa ďalších rokov. Tento zvláštny príbeh burcuje stále viac ľudí z amnézie a pritom zisťujú, že nám nikdy žiadna politická strana či vláduca organizácia nedaruje mier – a dokonalý svet už vôbec nie. Keď naozaj chceme mier a dokonalý svet, neostáva nám nič iné, než začať u seba – každý sám v sebe a vo svojom okolí. Všetci sme teraz vyzvaní vedome tvoriť mier.

Mnohí už spoznali, že politika nás ľudí nemá veľmi v láske. Vlastne nás v láske nikdy nemala a aktuálne udalosti túto skutočnosť len ešte viac zviditeľnili. Existujú okolnosti, ktoré sú pre niekoho, kto sa s nimi zatiaľ nikdy nezaoberal alebo nebol s nimi konfrontovaný, len ťažko predstaviteľné. Malý šok z týchto informácií môže spôsobiť precitnutie a človek začne vidieť veci jasnejšie.

Tak si medzitým veľa ľudí uvedomilo, že dokonalý svet, po ktorom túžime, sa môže začať len u nás samotných. Ďalej sa treba naučiť, že to, čo si prajeme, je nevyhnutné aj naozaj precítiť. Pretože keď niečo cítíme, začneme tým aj žiť a prejavovať to navonok. Je to podobné, ako keď spoznávame niečo nové:

najprv máme v hlave teóriu, predstavu, ako by veci mohli vyzerat'. Zatiaľ to však nepocit'ujeme, pretože doposiaľ nemáme k príslušnej úrovni prístup. Keď napríklad niekto povie, že všetci sme vo svojom najhlbšom jadre rýdza láska, tak niektorí ľudia majú pocitovo k tejto úrovni reality už väčší prístup ako iní. Avšak aj tí, ktorí zatiaľ taký dobrý prístup nemajú, nie sú o nič menej rýdzou láskou než tí ostatní. Jednoducho to len zatiaľ až tak intenzívne nepocit'ujú. Až vtedy, keď určitú teóriu skutočne precítíme, vieme a hlboko vo svojom vnútri si uvedomíme, že je to tak.

V skutočnosti sme všetci vždy presne tam, kam sa chceme dostať. Aby sme sa mohli duchovne rozvíjať, nemusíme chodiť nikam. Treba si len spomenúť a znovu objaviť sám seba. Ide o to, aby sme sa zbavili celého toho pestrofarebného papiera, v ktorom sme zabalení, odstránili jednu za druhou všetky tie darčekové škatule či múry, ktoré máme okolo seba. Keď sa zbavíme všetkého, čím nie sme, vrátíme sa k tomu, čím v skutočnosti sme, čím sme vždy boli a vždy budeme.

To, čo nás oddeľuje od toho, čím v skutočnosti sme, sú naše presvedčenia, vnútorné vzorce, predstavy a názory, z ktorých sú niektoré také silné, že sa s nimi stotožňujeme viac ako s láskou v našom vnútri. Tieto dve úrovne zamieňame a myslíme si, že isté presvedčenie, istá konkrétna predstava o nás samých sme my. Pritom zabúdame na to, kým v skutočnosti sme. Je to dôsledok toho, že sme sa inkarnovali do veľkej hry zabudnutia a že sme si tu postupom času privlastnili najrôznejšie cudzie svetonázory.

Len preto, lebo si už nevieme spomenúť na vyššie pravdy, neznamena to, že neexistujú. Láska, ktorou každý z nás vždy

bol a je, sa z nikoho z nás nestratila, iba sme na ňu zabudli, vyplnili prázdny priestor niečím iným a všetko sme ešte obalili čudnými vrstvami všetkého možného.

Keď počujeme, že jediné, čo nás oddeľuje od rýdzej lásky, ktorou sme vždy boli, sú len naše presvedčenia, tak to už tak strašne neznie. Sú to len presvedčenia. Isteže, niektoré máme v sebe ukryté tak hlboko, že sme sa s nimi úplne identifikovali. Aj napriek tomu máme v sebe všetci stále lásku. Je samozrejmé, že ak sme k nej stratili vedomý prístup a necítíme ju, len ťažko dokážeme konať v láske. Konať môžeme len tak, ako cítime, a keď nám chýba prístup k láske, tak cítime inak a následne aj inak konáme. Napriek tomu nosíme lásku vždy v sebe a kedykoľvek ju môžeme znovu objaviť a prebudiť.

Ste dokonalé bytosti, ktoré sa teraz znovu prebúdzajú

Všetci ste dokonalé bytosti. Vždy ste nimi boli, ste nimi i teraz a budete nimi aj v budúcnosti. Keď hľadím na ľudstvo, mám vo svojom vnútri obraz – všetci ľudia na ňom sú krásni. Na tomto obraze predstavujú všetci ľudia rýdzu lásku, len niektorí si to uvedomujú viac ako tí druhí. Niektorí už trochu viac chápu, že v skutočnosti túžia po láske, iní tomu zatiaľ neveria. Vy všetci ste však nádherné bytosti – každý jeden z vás!

Možno by sa teraz dalo tvrdiť, že ľudia, ktorí hľadajú lásku a duchovno uvedomejšie, sú prebudenejší ako ostatní. V istom ohľade je to síce pravda, ale duchovnosť nie je jedinou oblasťou, kde sa prejavuje prebudenie. Je tu ešte aj oblasť kritické-

ho preverovania informácií a nezávislého myslenia. Aj v tomto smere musí človek precitnúť a v súčasnosti sa to aj deje. Napríklad niektorí ľudia tvrdia, že sa konečne prebudili, pretože prišli na niečo, čo sa odohráva na pozadí svetových udalostí. Aj to je pravda, pretože v tomto ohľade sú skutočne prebudenejší ako tí, ktorí ešte stále slepo veria všetkým historkám, ktoré im predkladajú.

Medzi ľuďmi, ktorí už vedia, že to, čo nám predvádzajú ako svetové udalosti, je v skutočnosti len akási divadelná hra, sú aj takí, ktorí nikdy nepremýšľali o tom, že v podstate sme všetci nesmrteľné duše a rýdza láska. Napriek tomu sú však vo svojej oblasti bdelší ako ostatní; dalo by sa povedať, že sú čiastočne prebudení. Na druhej strane je medzi ľuďmi zaoberajúcimi sa duchovnom veľa takých, ktorí žijú vo svojom ružovo maľovanom svete, kde sú len samé dúhy a jednorožce. Môže to byť pekné, ale je to iba časť celej záležitosti a iné dôležité časti zostávajú v pozadí. Aj títo ľudia sú prebudení vo svojej oblasti viac ako ostatní. Aj oni sú čiastočne prebudení. V tejto chvíli asi nikto nie je celkom prebudený vo všetkých oblastiach – ani ja nie. Pre každého z nás ešte existuje niekde niečo nové, čo sa môže naučiť.

Najväčší rozdiel medzi spiacimi a prebúdajúcimi sa spočíva v tom, že tí, ktorí sa prebúdajú, už vedia, že všetci sme láska a že práve túto lásku hľadáme vo všetkom.

Už vieme, po čom pátrame. Ľuďom, ktorí spia a zatiaľ sa nezamýšľali nad vyšším zmyslom života, asi nikdy nepríde na um, že to, čo hľadajú, je láska. A tak hromadia peniaze a kupujú si napríklad drahé autá, oblečenie, domy alebo túžia vlastniť iné veci na fyzickej úrovni, lebo podvedome dúfajú, že im to pomô-

že vyplniť medzeru, ktorú cítia vo svojom vnútri. Neuvedomujú si, že touto prázdnotou je nedostatok lásky. A síce nie každodennej lásky, ale láskyplného spojenia s božstvom, ktoré mali kedysi v minulosti. A práve toto láskyplné spojenie vo svojom najhlbšom vnútri hľadajú všetci ľudia.

Niektorí to už vedia, iní zatiaľ nie. Môžeme byť vďační za to, že to už vieme – a aj za to, že vieme, že lásku, ktorú hľadáme, nenájde u iných ľudí ani na nejakom mieste, ale len v nás samých. Samozrejme, že existujú ľudia, ktorí majú v sebe veľa lásky a môžu nám ju tak pripomenúť, a sú aj miesta, z ktorých vyžaruje veľa lásky – napriek tomu však nemôžu celkom zaplniť našu vnútornú prázdnotu, pretože to, čo skutočne hľadáme, je spojenie s láskou, ktorou sme my sami.

Znamená to, že touto láskou, ktorú hľadáme, sme niekedy v minulosti museli byť. Vedome či nevedome si totiž môžeme priať len niečo, čo poznáme. Niekedy sme teda už v tom bode boli a každý z nás sa raz prebudí a spozná, že celý čas hľadáme len lásku, ktorou sme sami.

Skôr či neskôr precitne každý človek – inak to ani nejde. Ak sme my sami to, čo hľadáme, potom to tak musí byť. Nie každý sa však prebudí tento rok alebo v tejto inkarnácii. Skutočnosť, že sme láska, je aj dôvodom, prečo tak veľmi túžime po dokonalom svete. Láska, ktorú v sebe nosíme, je dokonalá a znovu chceme prežívať a v našej pozemskej existencii žiť aj navonok to, čo už máme vo svojom vnútri. Každý z nás si praje, aby bol náš svet krásny a celistvý, i keď máme možno rôzne predstavy, ako to dosiahnuť. Nie je na tom nič zlé, pretože každý z nás je koniec koncov jedinečný.

Otázka z publika: Niektorí ľudia sa domnievajú, že čoskoro môže dôjsť k povinnému testovaniu, neskôr dokonca k povinnému očkovaníu alebo génovým experimentom. Ako sa voči tomu zachovať? Je možné odstrániť nežiaduce účinky týchto látok patrične vysokou vibráciou?

Odpoveď: Naša osobná vibrácia má vplyv na všetko v našom živote, a teda aj na to, ako naše telo na niečo reaguje. Ďalším faktorom je však aj to, aké skúsenosti si kto zvolil na úrovni duše, teda aké učebné úlohy si pre túto inkarnáciu naplánoval. Možno sme súhlasili s tým, že tu zažijeme určité situácie, aby sme si vyskúšali, čoho sme schopní.

Keď sa však teraz vedome rozhodneme, že nechceme mať napríklad v tele účinky istých vakcín, naša vysoká vibrácia môže tieto účinky neutralizovať. Je však lepšie sa do týchto situácií vôbec nedostať tým, že poprosíme o vhodnú ochranu už vopred. V prípade, že sa tomu z nejakých dôvodov nedá vyhnúť, môžeme požiadať o pomoc našich duchovných pomocníkov aj neskôr a dať im pokyn, aby napravili všetky škody, ku ktorým došlo. Je to možné, ale funguje to iba vtedy, keď o tom nebudeme pochybovať. Treba byť o tom skutočne presvedčení a dôverovať im, že to dokážu. Musíme si byť istí, že to funguje.

A znovu je aj tu zásadné, aby sme sa nebáli ani tohto. Nemáme vôbec žiaden dôvod na strach, pretože vieme, že nakoniec všetko dopadne dobre. Mali by sme si to stále pripomínať a nenechať sa ničím odradiť od tohto presvedčenia bez ohľadu na to, s akými bláznivými nápadmi sa rozprávači príbehov ešte vyfarbia. Nakoniec všetko dopadne dobre, to je isté. A čím viac ľudí to bude naozaj chcieť a vo svojich srdciach aj cítiť, tým rýchlejšie bude celá táto nezmyselná záležitosť za nami, a tým

viac bude možné zabrániť zvláštnym situáciám a opatreniam alebo ich aspoň zmierniť.

Otázka: Ako môžeme vplývať na naše deti, aby sa ich v nadchádzajúcom čase nezmocnil strach?

Odpoveď: Na jednej strane je potrebné zabezpečiť, aby si deti udržali spojenie so svojim srdcom. To je najdôležitejšie. Na druhej strane by sme nemali mať strach ani my. Ak sa boja rodičia, prevezmú ich vibrácie aj ich deti. Rodičia by mali byť pre svojich potomkov vzorom, pretože deti cítia, či ich rodičia niečo myslia vážne, alebo nie. Cítia, či sa boja, alebo nie, a podľa toho je to pre ne buď ťažšie, alebo ľahšie. Čím viac sme spojení so svojim srdcom, tým lepšie vycítíme, čo je z toho obrovského množstva informácií, ktorým sme vystavení, pravdivé a čo nie. Táto jasnosť a istota budú vtedy vyžarovať aj na deti.

